

("Narodne novine – međunarodni ugovori" broj 12. od 15.10.1993.)

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Na temelju članka 23. stavka 3. Zakona o Vladi Republike Hrvatske («Narodne novine», broj 41/90, 8/91, 14/91, 53A/91, 9/92 i 55/92), na sjednici održanoj dana 30. rujna 1993. godine, Vlada Republike Hrvatske donijela je

ODLUKU

o objavljivanju mnogostranih međunarodnih ugovora kojih je Republika Hrvatska stranka na temelju notifikacija o sukcesiji

Notifikacijama o sukcesiji Republika Hrvatska stranka je, od 8. listopada 1991. sljedećih mnogostranih međunarodnih ugovora:

I.

... omissis ...

30. Konvencija o nezastarijevanju ratnih zločina i zločina protiv čovječnosti od 26. studenog 1968.

(New York, 26. studenog 1968.) Službeni list SFRJ – međunarodni ugovori i drugi sporazumi, broj 50/1970.

... omissis ...

II.

Tekstovi mnogostranih međunarodnih ugovora iz točke I. ove Odluke, objavljeni u službenim glasilima država prednica, važe i primjenjuju se kao službeni tekstovi do objave službenih tekstova tih međunarodnih ugovora na hrvatskom jeziku u "Narodnim novinama – međunarodni ugovori".

III.

Službeni tekstovi međunarodnih ugovora iz točke I. ove Odluke, s izmjenama i dopunama koje su na snazi za Republiku Hrvatsku, objavit će se u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ove Odluke.

IV.

Ova Odluka stupa na snagu danom objave u "Narodnim novinama – međunarodni ugovori".

Klasa:018-05/93-01/24

Urbroj:5030114-93-4

Zagreb, 30. rujna 1993.

Predsjednik
Nikica Valentić, v. r.

(“Službeni list Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije – međunarodni ugovori i drugi sporazumi” broj 50. od 12.11.1970.)

Na osnovi člana 228. tačka 8. Ustava Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, Savezno izvršno vijeće donosi

UREDBU O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O NEZASTARI RATNIH ZLOČINA I ZLOČINA PROTIV ČOVJEČANSTVA

Član 1.

Ratificira se Konvencija o nezastari ratnih zločina i zločina protiv čovječanstva, usvojena u Njujorku 26. studenoga 1968., u originalu na engleskom, francuskom, kineskom, ruskom i španjolskom jeziku.

Član 2.

Tekst Konvencije u originalu na engleskom jeziku i u prijevodu glasi:

KONVENCIJA O NEZASTARIJEVANJU RATNIH ZLOČINA I ZLOČINA PROTIV ČOVJEČANSTVA

Preambula

Dražave ugovornice ove konvencije

podsjecajući na rezolucije Generalne skupštine Ujedinjenih naroda 3 (I) od 13. veljače 1946. i 170 (II) od 31. listopada 1947. o izručenju i kažnjavanju ratnih zločinaca, na rezoluciju 95 (I) od 11. prosinca 1946., kojom se potvrđuju principi međunarodnog prava priznati na osnovi Povelje Međunarodnog vojnog suda, kao i na rezolucije 2184 (XXI) od 12. prosinca 1966. i 2202 (XXI) od 16. prosinca 1966., u kojima se povreda ekonomskih i političkih prava domaćeg stanovništva, s jedne strane, i politika apartheida, s druge strane, izričito osuđuju kao zločin protiv čovječanstva,

podsjecajući na rezolucije Ekonomskog i socijalnog savjeta Ujedinjenih naroda 1074 D (XXXIX) od 28. srpnja 1965. i 1158 (XLI) od 5. kolovoza 1966., o kažnjavanju ratnih zločinaca i osoba koje su počinile zločine protiv čovječanstva,

konstatirajući da se ni u jednoj od svečanih izjava, instrumenata ili konvencija koje se odnose na gonjenje ili kažnjavanje ratnih zločina i zločina protiv čovječanstva ne predviđa zastarijevanje,

smatrajući da ratni zločin i zločin protiv čovječanstva spadaju među najteže zločine u međunarodnom pravu, uvjerena da efikasno kažnjavanje ratnih zločina ili zločina protiv čovječanstva predstavlja važan element sprječavanja takvih zločina, zaštite ljudskih prava i osnovnih sloboda, jačanja povjerenja, daljnjeg razvijanja suradnje među narodima i unapređenja međunarodnog mira i sigurnosti,

konstatirajući da primjena propisa domaćeg prava za ratne zločine protiv čovječanstva u pogledu vremenskog zastarijevanja običnih zločina predstavlja pitanje od velike važnosti za svjetsku javnost, budući da sprječava gonjenje i kažnjavanje osoba odgovornih za takve zločine,

uviđajući da je potrebno i da je vrijeme da se u međunarodnom pravu potvrdi, putem ove konvencije, princip vremenskog nezastarijevanja ratnih zločina i zločina protiv čovječanstva i da se osigura njegova univerzalna primjena,

suglasile su se o slijedećem :

Član I

Ne postoji vremensko zastarijevanje u pogledu slijedećih zločina bez obzira na datum kada su počinjeni:

(a) ratni zločin prema definiciji u Povelji Međunarodnog vojnog suda, Nürnberg, od 8. kolovoza 1945., potvrđenoj u rezolucijama 3 (I) od 13. veljače 1946. i 95 (I) od 11. prosinca 1946., koje je usvojila Generalna skupština Ujedinjenih naroda, a osobito «teški prijestupi» nabrojani u Ženevskim konvencijama od 12. kolovoza 1959. o zaštiti žrtava rata;

(b) zločini protiv čovječanstva bilo da su počinjeni u doba rata ili u doba mira prema definiciji u Povelji Međunarodnog vojnog suda, Nürnberg, od 8. kolovoza 1945., i kao što je potvrđeno rezolucijama 3

(I) od 13. veljače 1946. i 95 (I) od 11. prosinca 1946., koje je usvojila Generalna skupština Ujedinjenih naroda, protjerivanje putem oružanog napada ili okupacije i nehumana djela koja proističu iz politike apartheida, kao i zločin genocida prema definiciji danoj u Konvenciji o sprječavanju i kažnjavanju zločina genocida iz 1948. godine, čak i kad takva djela ne predstavljaju povredu domaćeg zakona zemlje u kojoj su izvršena.

Član II

U slučaju da se počini bilo koji od zločina spomenutih u članu I, odredbe ove konvencije primjenjuju se na predstavnike državne vlasti ili na pojedince koji kao glavni akteri ili kao saučesnici sudjeluju u izvršenju ili koji neposredno potiču druge osobe da počine bilo koji od spomenutih zločina, ili koji kuju zavjeru da ih počine, bez obzira na stupanj počinjenog zločina, kao na predstavnike državne vlasti koji toleriraju vršenje tih zločina.

Član III

Države ugovornice ove konvencije obvezuju se da usvoje sve potrebne mjere u svojoj zemlji, bilo da se radi o zakonodavnim ili drugim mjerama, kako bi omogućile izručenje osoba navedenih u članu II ove konvencije, u skladu s međunarodnim pravom.

Član IV

Države ugovornice ove konvencije obvezuju se da usvoje, u skladu sa svojim ustavnim postupkom, sve zakonodavne i druge mjere koje su potrebne da se osigura da se zakonske i druge odredbe o zastarijevanju ne odnose na gonjenje i kažnjavanje zločina spomenutih u članovima I i II ove konvencije i da se takve odredbe o zastarijevanju, ako postoje, ukinu.

Član V

Ova konvencija stoji otvorena za potpisivanje do 31. prosinca 1969. od strane bilo koje države članice Ujedinjenih naroda ili članice specijaliziranih agencija ili Međunarodne agencije za atomsku energiju, ili od strane bilo koje druge države koju Generalna skupština bude pozvala da postane strana ugovornica ove konvencije.

Član VI

Ova konvencija podleži ratifikaciji. Ratifikacioni instrumenti deponiraju se kod Generalnog sekretara Ujedinjenih naroda.

Član VII

Ova konvencija otvorena je za pristup bilo koje države iz člana V. Instrumenti o pristupanju deponiraju se kod Generalnog sekretara Ujedinjenih naroda.

Član VIII

1. Ova konvencija stupa na snagu devedeset dana od datuma deponiranja kod Generalnog sekretara Ujedinjenih naroda desetog instrumenta o ratifikaciji ili o pristupanju.
2. Za svaku državu koja ratificira ovu konvenciju ili koja joj pristupi nakon deponiranja desetog instrumenta o ratifikaciji ili o pristupanju, ova konvencija stupa na snagu devedeset dana nakon datuma deponiranja njenog instrumenta o ratifikaciji ili o pristupanju.

Član IX

1. Nakon isteka razdoblja od deset godina računajući od datuma stupanja ove konvencije na snagu, bilo koja strana ugovornica može podnijeti zahtjev za reviziju konvencije u bilo koje vrijeme putem pismenog obavještenja upućenog Generalnom sekretaru Ujedinjenih naroda.
2. Generalna skupština Ujedinjenih naroda odlučuje o mjerama koje eventualno treba poduzeti u vezi s takvim zahtjevom.

Član X

1. Ova konvencija deponira se kod Generalnog sekretara Ujedinjenih naroda.
2. Generalni sekretar Ujedinjenih naroda dostavlja ovjerene kopije ove konvencije svim državama spomenutim u članu V.

3. Generalni sekretar Ujedinjenih naroda dostavlja svim državama spomenutim u članu V podatke o:
- (a) nazivima zemalja koje su potpisale ovu konvenciju, kao i o instrumentima o ratifikaciji ili o pristupanju, deponiranim prema članovima V, VI i VII;
 - (b) datum stupanja ove konvencije na snagu prema članu VII;
 - (c) saopćenjima primljenim prema članu IX.

Član XI

Ova konvencija, čiji su tekstovi na kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom jeziku podjednako vjerodostojni, nosi datum 26. studenoga 1968.

U potvrdu čega su dolje potpisani, propisno ovlašteni u tu svrhu, potpisali ovu konvenciju.

CONVENTION ON THE NON-APPLICABILITY OF STATUTORY LIMITATIONS TO WAR CRIMES AND CRIMES AGAINST HUMANITY

Preamble

The States Parties to the present Convention,

Recalling resolutions of the General Assembly of the United Nations 3 (I) of 13 February 1946 and 170 (II) of 31 October 1947 on the extradition and punishment of war criminals, resolution 95 (I) of 11 December 1946 affirming the principles of international law recognized by the Charter of the International Military Tribunal, Nürnberg, and the judgement of the Tribunal, and resolutions 2184 (XXI) of 12 December 1966 and 2202 (XXI) of 16 December 1966 which expressly condemned as crimes against humanity the violation of the economic and political rights of the indigenous population on the one hand and the policies of apartheid on the other,

Recalling resolutions of the Economic and Social Council of the United Nations 1074 D (XXXIX) of 28 July 1965 and 1158 (XLI) of 5 August 1966 on the punishment of war criminals and of persons who have committed crimes against humanity,

Noting that none of the solemn declarations, instruments or conventions relating to the prosecution and punishment of war crimes and crimes against humanity made provision for a period of limitation,

Considering that war crimes and crimes against humanity are among the gravest crimes in international law, Convinced that the effective punishment of war crimes and crimes against humanity is an important element in the prevention of such crimes, the protection of human rights and fundamental freedoms, the encouragement of confidence, the furtherance of co-operation among peoples and the promotion of international peace and security,

Noting that the application to war crimes and crimes against humanity of the rules of municipal law relating to the period of limitation for ordinary crimes is a matter of serious concern to world public opinion, since it prevents the prosecution and punishment of persons responsible for those crimes,

Recognizing that it is necessary and timely to affirm in international law, through this Convention, the principle that there is no period of limitation for war crimes and crimes against humanity, and to secure its universal application,

Have agreed as follows:

Article I

No statutory limitation shall apply to the following crimes, irrespective of the date of their commission:

(a) war crimes as they are defined in the Charter of the International Military Tribunal, Nürnberg, of 8 August 1945 and confirmed by resolutions 3 (I) of 13 February 1946 and 95 (I) of 11 December 1946 of the General Assembly of the United Nations, particularly the "grave breaches" enumerated in the Geneva Conventions of 12 August 1949 for the protection of war victims;

(b) crimes against humanity whether committed in time of war or in time of peace as they are defined in the Charter of the International Military Tribunal, Nürnberg, of 8 August 1945 and confirmed by resolutions 3 (I) of 13 February 1946 and 95 (I) of 11 December 1946 of the General Assembly of the United Nations, eviction by armed attack or occupation and inhuman acts resulting from the policy of apartheid, and the crime of genocide as defined in the 1948 Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of

Genocide, even if such acts do not constitute a violation of the domestic law of the country in which they were committed.

Article II

If any of the crimes mentioned in article I is committed, the provisions of this Convention shall apply to representatives of the State authority and private individuals who, as principals or accomplices, participate in or who directly incite others to the commission of any of those crimes, or who conspire to commit them, irrespective of the degree of completion, and to representatives of the State authority who tolerate their commission.

Article III

The States Parties to the present Convention undertake to adopt all necessary domestic measures, legislative or otherwise, with a view to making possible the extradition, in accordance with international law, of the persons referred to in article II of this Convention.

Article IV

The States Parties to the present Convention undertake to adopt, in accordance with their respective constitutional processes, any legislative or other measures necessary to ensure that statutory or other limitations shall not apply to the prosecution and punishment of the crimes referred to in articles I and II of this Convention and that, where they exist, such limitations shall be abolished.

Article V

This Convention shall, until 31 December 1969, be open for signature by any State Member of the United Nations or member of any of its specialized agencies or of the International Atomic Energy Agency, by any State Party to the Statute of the International Court of Justice, and by any other State which has been invited by the General Assembly of the United Nations to become a Party to this Convention.

Article VI

This Convention is subject to ratification. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article VII

This Convention shall be open to accession by any State referred to in article V. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article VIII

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the tenth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying this Convention or acceding to it after the deposit of the tenth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of the deposit of its own instrument of ratification or accession.

Article IX

1. After the expiry of a period of ten years from the date on which this Convention enters into force, a request for the revision of the Convention may be made at any time by any Contracting Party by means of a notification in writing addressed to the Secretary-General of the United Nations.

2. The General Assembly of the United Nations shall decide upon the steps, if any, to be taken in respect of such a request.

Article X

1. This Convention shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of this Convention to all States referred to in article V.

3. The Secretary-General of the United Nations shall inform all States referred to in article V of the following particulars:

- (a) signatures of this Convention, and instruments of ratification and accession deposited under articles V, VI and VII;
- (b) the date of entry into force of this Convention in accordance with article VIII;
- (c) communications received under article IX.

Article XI

This Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall bear the date of 26 November 1968.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized for that purpose, have signed this Convention.

Član 3.

Ova Uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u «Službenom listu SFRJ»

R. s. br. 24

Beograd, 4. ožujka 1970.

Savezno izvršno vijeće
Predsjednik
Mitja Ribičič, v.r.